

Sygn. akt II PK 92/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 20 września 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 31 października 2012 r., sygn. akt VIII Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z 31 października 2012 r. oddalił apelację powoda M. K. od wyroku Sądu Rejonowego w G. z 12 lipca 2012 r., oddalającego jego powództwo o zasądzenie wyrównania pełnych kosztów dojazdu do pracy. Powód jest sędzią i za zgodą Prezesa Sądu w W. dojeżdżał z miejsca zamieszkania do sądu samochodem prywatnym. W uzasadnieniach oddalenia powództwa i apelacji Sądy stwierdziły, że zwrot kosztów dojazdu do pracy był zgodny z normami wynikającymi z przepisów art. 95 § 3 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej jako „usp”) oraz z przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (§ 5) i rozporządzenia Ministra Infrastruktury

z 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (§ 2).

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania „na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., albowiem w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne stwarzające konieczność wykładni art. 95 § 3 ustawy z dnia 27.07.2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, a sprowadzające się do ustalenia, czy przepis ten, w powiązaniu z przepisami wykonawczymi stanowi jedynie podstawę do arbitralnego ustalania przez organy sądów stawki zwrotu kosztów dojazdu do pracy samochodem prywatnym w wysokości mieszczącej się w stawkach określonych rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy nawet jeśli pokrywają one rzeczywiste koszty w niewielkim tylko stopniu, czy też stwarza on po stronie sędziego roszczenie o zwrot ponoszonych kosztów dojazdów do pracy samochodem prywatnym w pełnej wysokości, a jeśli to nie jest możliwe, to choć w maksymalnej wysokości określonej przytoczonym rozporządzeniem, zaś sądom powszechnym przysługuje uprawnienie do badania, czy pracodawca wywiązuje się względem sędziego z nałożonych przez art. 9 § 3 usp obowiązków i w razie potrzeby sąd może zasądzić od pracodawcy zwrot różnicy między kosztami przyznanymi, a rzeczywiście poniesionymi. Jednocześnie zachodzi potrzeba ustalenia, czy art. 95 § 3 usp nakazuje stosować wprost przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r., czy też przepisy rozporządzenia stosuje się jedynie pomocniczo i to na tyle, na ile są one zgodne z ustaloną przez art. 95 § 3 usp zasadą zwrotu sędziemu rzeczywiście ponoszonych kosztów dojazdu w pełnej wysokości. Znaczenie i rola art. 95 § 3 usp nie były dotąd przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, zaś wykładnia tego przepisu ma zasadnicze znaczenie dla określenia pozycji ustrojowej sędziego i ochrony jego uprawnień pracowniczych i niezawisłości”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wskazana we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania podstawa nie spełnia się jako przesłanka przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Metodyczny mankament wniosku polega na jednoczesnym odwołaniu się do podstaw przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Istotne zagadnienie prawne jest podstawą odrębną od potrzeby wykładni przepisów. We wniosku te samodzielne podstawy nie zostały wyodrębnione. W ocenie ich wagi należy stwierdzić, iż nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego, to co sprowadza się do zwykłej wykładni prawa. W przeciwnym razie funkcja przedsądu będzie bezprzedmiotowa i postępowanie kasacyjne stanie się kolejną powszechną (trzecią) instancją. Istotne zagadnienie prawne nie może być redukowane do „konieczności wykładni” przepisu. Wykładnia prawa stanowi samodzielną podstawę przedsądu i jakościowo różni się od istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.). Jest przy tym ściśle uwarunkowana (kwalifikowana) potrzebą wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Przepis art. 95 § 3 usp już tylko gramatycznie jest jasny i zrozumiały. Wprost stwierdza, że *„przysługuje zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do siedziby sądu, ustalonych na zasadach obowiązujących przy ustalaniu wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju”*. Nie budzą też wątpliwości przepisy wykonawcze, które ma na uwadze. Przedstawiona we wniosku o przyjęcie skargi argumentacja nie składa się na istotne zagadnienie prawne, o które chodzi w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., ani na podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Natomiast kwestia stosowania przepisów należy do sądu powszechnego, również w sporze sędziego o zwrot kosztów przejazdu do pracy. Ocena zgodności z prawem zaskarżonego wyroku to domena podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., czyli zastosowania prawa w indywidualnej sprawie. Skarżący nie odwołuje się do tego przepisu, nawet hasłowo nie twierdzi, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Reasumując, wniosek o przyjęcie skargi nie przedstawił istotnego zagadnienia prawnego, gdyż sformułowane kwestie nie wykraczają poza zwykłą wykładnię i stosowanie prawa. Przepis art. 95 § 3 usp nie jest też wystarczającą podstawą prawną do rozważenia tak zasadniczych kwestii jak ustrojowa pozycja sędziego i

jego niezawisłość. Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c.

aw